

گام به گام تا ارتباط موفق

چهار مرحله برای ایجاد رابطه میان صنعت و مدرسه^۱

مترجم: مینا ملک

و عملی کردن این روابط به وجود آید، در نظر گرفته شده است.

نیازهای مدرسه را ممیزی کنید.

درباره قابلیت‌های عملی کردن رابطه مدرسه و صنعت باید گروهی متشکل از نمایندگان آموزگاران، دانش‌آموزان، والدین و افرادی از صنعت و اجتماع بحث و تبادل نظر کنند. برای مثال، از تحلیل تکافت^۴ (نقاط قوت، ضعف‌ها، فرصت‌ها و تهدیدها) با در نظر گرفتن مؤلفه‌های زیر می‌توان استفاده کرد:

نقاط قوت مدرسه

- آیا مدرسه شما مأموریتی مشخص و برنامه‌ای شفاف برای ایجاد رابطه با صنایع دارد؟
 - آیا مؤلفه‌ای در مدرسه، دانش‌آموزان یا آموزگاران وجود دارد که بتواند با صنایع محلی همسو باشد؟
 - آیا در مدرسه شما هسته‌ای متمرکز از کارکنان، والدین و یا افراد دیگر جامعه، مسئول متنوع ساختن برنامه‌های آموزشی با استفاده از رابطه میان مدرسه و صنعت، وجود دارد؟
 - آیا کارکنان مدرسه در حوزه‌های مدیریت و برنامه آموزشی برای یادگیری و توسعه توانایی‌های مرتبط با ایجاد با صنعت آماده‌اند؟
 - آیا ساختار مدیریت مدرسه شما به گونه‌ای است که بتواند از رابطه با صنعت حمایت کند؟
 - در حال حاضر، چه راهکارها یا برنامه‌هایی در مدرسه شما وجود دارد که بتواند آموزش‌های مرتبط با مشاغل را به دانش‌آموزان آموزش دهد و رویکردی مثبت برای یادگیری در آن‌ها ایجاد کند؟
 - آیا مدرسه شما برای دانش‌آموزان استثنایی برنامه‌ای دارد؟
 - در حال حاضر چه روابطی میان مدرسه شما و صنعت وجود دارد؟
- #### ضعف‌های احتمالی
- در مدرسه شما چه درکی از انجمن صنایع محلی و فضای عملیاتی آن وجود دارد؟

اشاره

همکاری میان مدارس و صنایع می‌تواند اشکال مختلفی از جمله حمایت مالی^۲، مشارکت، کارآموزی و کسب تجربه کاری فنی و حرفه‌ای، بازدید از محل کار، ارائه اطلاعات از شرایط واقعی در کلاس درس و همکاری در زمینه جمع‌آوری کمک مالی، داشته باشد.

ماهیت و گستردگی این رابطه به نیازهای دانش‌آموزان، مدرسه و قابلیت‌های صنایع محلی، بستگی دارد. در نتیجه، همکاری با چندین نوع صنعت شاید بهتر از وابستگی به یک صنعت خاص باشد. البته باید توجه داشت که در برخی مناطق ممکن است صنایع مناسب برای همکاری وجود نداشته باشد. همچنین، همکاری با چند صنعت ممکن است میزان تعهد را کاهش دهد.

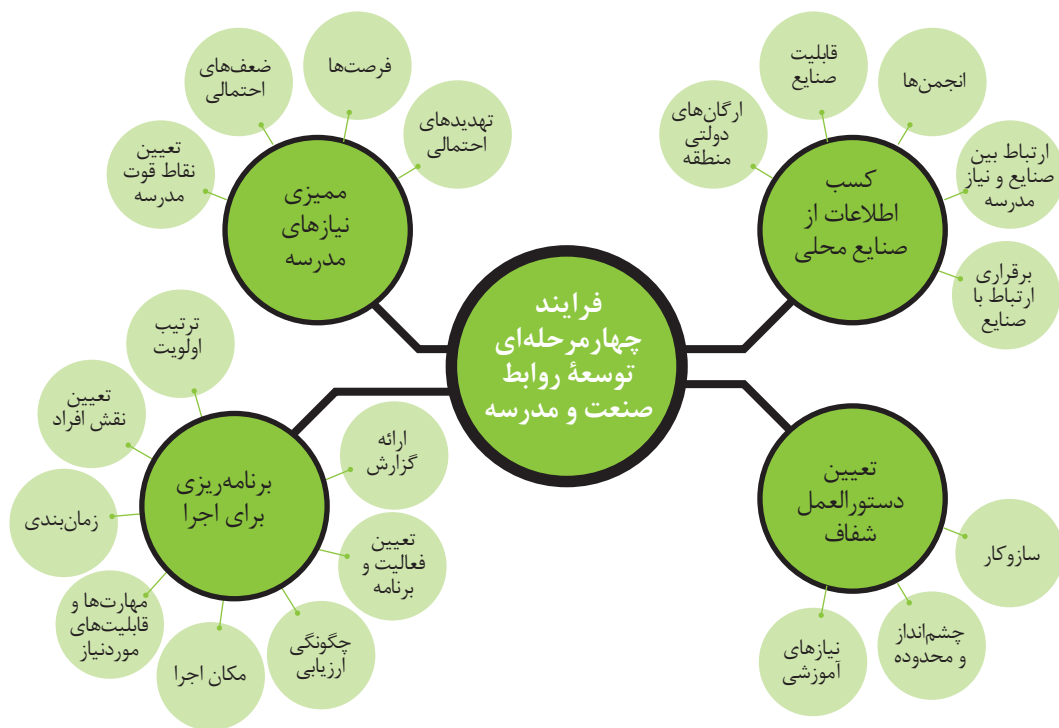
مدارس برای برقراری ارتباط ممکن است مستقل عمل کنند یا از انجمن‌های موجود مانند سازمان‌های مرتبط با نیروی کار، اصناف، باشگاه‌های ورزشی، انجمن‌های بومی یا شرکت‌های دولتی، کمک بگیرند.

پیش‌نیازهای برقراری ارتباط میان صنعت و مدرسه

در رابطه میان صنعت و مدرسه، با اینکه مسئولیت‌ها میان مدرسه، صنعت و اجتماع تقسیم می‌شود، مسئولیت جهت‌دهی و مدیریت این رابطه حتماً برعهده مدرسه است. مدیران مدرسه باید مطمئن شوند که نیازهای آموزش عمومی به خوبی برطرف شده است؛ به عبارت دیگر، رابطه مدرسه و صنعت باید تابع این نیازمندی‌ها باشد. همچنین، با سیاست‌های آموزشی، قوانین کار، حقوق کودکان، سلامت و امنیت محیط کار^۳ و سایر سیاست‌ها همسو باشد.

فرایند چهار مرحله‌ای توسعه روابط صنعت و مدرسه

مراحلی که در ادامه خواهد آمد فرایندی است که مدارس برای گسترش یا شروع برقراری ارتباط با صنایع می‌توانند به کار گیرند. در این فرایند، بسیاری از مشکلاتی که ممکن است در روند توسعه

مؤثر با صنایع مورد نیاز است؟ چه برنامه‌هایی باید حذف شود؟
 آیا باید رویکرد پاسخ‌گویی، خدمات مشتریان و طرز فکر در مدرسه شما تغییر کند؟
 آیا ممکن است صناعی که احتمال همکاری با آن‌ها وجود دارد، پیش از این با مدرسه‌های دیگر همکاری را شروع کرده باشند و تمایل آن‌ها برای همکاری با شما کاهش یافته باشد؟ پس از اینکه نیازهای مدرسه را به صورت شفاف شناسایی کردید، می‌توانید به دنبال صناعی باشید که از شما حمایت کند.

۲ دربارهٔ صنایع محلی اطلاعات کسب کنید و پس از ارزیابی موقعیت این صنایع، با آن‌ها ارتباط برقرار کنید.

برای شناسایی و برقراری ارتباط با صنایع مناسب موارد زیر را مدنظر قرار دهید:

- ارگان‌های دولتی منطقه
- انجمن‌ها
- قابلیت‌های این صنایع منتخب چیست؟ برای مثال، در زمینهٔ مهارت‌ها، دانش و ابزار آن‌ها اطلاعات کسب کنید.
- چه ارتباطی میان نیازهای مدرسه و این صنایع وجود دارد؟ صناعی را که بیشترین کمک را به آموزش و یادگیری می‌کنند، شناسایی کنید. می‌توانید با این صنایع ارتباط برقرار کنید. ممکن است بتوانید طی جلسه‌ای با آن‌ها شرایط را بررسی کنید.
- چگونه می‌توانید روابط را با صنایع مناسب توسعه دهید؟

آیا مدرسه شما به اندازهٔ کافی برای صنایع محلی شناخته شده هست که آن را مورد حمایت قرار دهند؟

آیا مدرسه شما راهکارهایی برای اطلاع‌رسانی مانند وبگاه و خبرنامه دارد تا اطلاعات مربوط به همکاری با صنایع را منتشر کند؟

فرصت‌ها

آیا دانش‌آموزان مدرسه نیاز، اشتیاق یا استعداد مشخصی دارند که صنایع به شکوفایی آن کمک کند؟

چه نوعی از همکاری با صنایع می‌تواند باعث افزایش نوآوری در مدرسه شما شود و استانداردهای آموزش و یادگیری را ارتقا دهد؟

آیا قابلیت سرمایه‌گذاری برای فعالیت‌های مدرسه و صنعت وجود دارد؟ برای مثال، آیا در مدرسه شما دانش‌آموزانی استثنایی هستند که آموزش حرفه به آن‌ها توسط جامعه حمایت مالی شود؟

آیا بنگاه‌های اقتصادی در منطقه شما حاضرند در مورد هدف شما برای برقراری ارتباط با صنایع برای شما اطلاع‌رسانی و شبکه‌سازی کنند؟

آیا شبکه‌های ارتباطی با صنایع وجود دارند؟ برای مثال، آیا در بین والدین یا آموزگاران فردی وجود دارد که با صنایع همکاری کنند؟

تهدیدهای احتمالی

چه منابعی (زمان و ابزار) برای ایجاد و نگهداری رابطه‌ای

پیگیری پس از برقراری ارتباط اولیه بسیار مهم است. برای مثال، ممکن است برخی از کارکنان مدرسه برای بازدید از کارخانه دعوت شوند. شما نیز می‌تواند تسهیلات مدرسه را به آن‌ها نشان دهید.

پس از شناسایی صنایع مناسب و حامی می‌توانید دستورالعملی شفاف برای برنامه‌ها و فعالیت‌های اثربخش تنظیم کنید.

۳ برای همکاری با صنایع منتخب، دستورالعملی شفاف تهیه کنید.

برای برقراری هر رابطه‌ای میان مدرسه و صنعت، داشتن دستورالعمل ارزشمند است، زیرا مسئولیت‌ها و انتظارات را شفاف می‌کند. این دستورالعمل را باید نمایندگان از مدرسه و صنعت (و ترجیحاً نمایندگان از دانش‌آموزان و والدین) به صورت مشترک تهیه کنند. برای تهیه این دستورالعمل می‌توان سؤالات زیر را مدنظر قرار داد:

نیازهای آموزشی

این رابطه چگونه به بهبود آموزش و یادگیری کمک خواهد کرد؟

کدام موارد قانونی مانند سیاست‌های آموزشی، قوانین کار، حقوق کودکان، سلامت و امنیت محیط کار و غیره باید در نظر گرفته شود؟

چشم‌انداز و محدوده

در این رابطه چه اهداف مشترکی وجود دارد؟ بهتر است چشم‌اندازی بلندمدت، مثلاً سه یا پنج ساله، در نظر گرفته شود.

آیا در این رابطه، مدیر مدرسه و مدیر عامل کسب‌وکار متعهدند؟

آیا چشم‌انداز را می‌توان به صورت نتایج قابل اندازه‌گیری بیان کرد؟ آیا نتایج عملکرد دانش‌آموزان، واقعی و دست‌یافتنی است؟

برای دستیابی به نتایج و حمایت از این رابطه، چه نقش‌هایی لازم است؟

آیا برای تخصیص بودجه و یا تأمین منابع توافق شده است؟

نتایج چگونه ارزیابی خواهد شد؟ چه داده‌هایی جمع‌آوری خواهد شد؟ نتایج به چه کسی و چگونه گزارش خواهد شد؟

سازوکار

چه کسی مسئول نقش‌هایی خواهد بود که در این رابطه تعریف شده‌اند؟

مدیریت و مسئولیت‌ها، به منظور توزیع حجم کار و افزایش اثربخشی، چگونه تقسیم خواهد شد؟

افراد مسئول، هر چند وقت یک بار باید برای ارزیابی پیشرفت و بررسی رابطه جلسه برگزار کنند؟

چه موضوعاتی در صورت جلسه بیان خواهد شد و چه کسانی آن را دریافت می‌کنند؟

مدرسه و صنعت چگونه با یکدیگر در ارتباط خواهند بود؟

آیا جلسه یا کنفرانس تلفنی براساس زمان‌بندی برگزار خواهد شد؟

مناقشه‌ها یا سوءتفاهم‌ها چگونه برطرف خواهند شد؟ پس از پایان این مرحله می‌توان برای برنامه‌ها و فعالیت‌ها برنامه‌ریزی کرد.

۴ برای عملی کردن رابطه مدرسه و صنعت و ارزیابی آن برنامه‌ریزی کنید.

برنامه‌ریزی باید شفاف و مرتبط با اهداف کوتاه‌مدت و بلندمدت باشد. سؤالات این مرحله عبارت‌اند از:

چه برنامه‌ها و فعالیت‌هایی به بهبود آموزش و رسیدن به نتایج کمک می‌کند؟

ترتیب اولویت برنامه‌ها و فعالیت‌های پیشنهادی چگونه است؟

زمان‌بندی برای اجرای برنامه‌ها و فعالیت‌ها چگونه است؟

این برنامه‌ها و فعالیت‌ها در کجا اجرا می‌شوند؟

گزارش این برنامه‌ها و فعالیت‌ها چه زمانی ارائه خواهد شد؟

ارزیابی در چه زمانی و چگونه صورت خواهد گرفت؟

برای افزایش روحیه همکاری میان مدرسه، صنعت، دانش‌آموزان و والدین چه کارهایی باید انجام شود؟

چه مهارت‌ها و قابلیت‌هایی برای موفقیت این رابطه مورد نیاز است؟

نقش افراد برای فعال نگه‌داشتن این رابطه چیست؟

رابطه میان مدرسه و صنعت در چه زمانی و چگونه ارزیابی خواهد شد؟

مدارس می‌توانند از این چهار مرحله با توجه به شرایط موجود استفاده کنند. سازمان‌های تربیتی و آموزشی نیز ممکن است راهکارهایی برای بهبود این فرایند داشته باشند.

* پی‌نوشت‌ها

۱. این مقاله ترجمه بخشی از مقاله School sand Businesses Working Together است که وزارت آموزش استرالیا در سال ۲۰۰۴

تهیه کرده است.

2. Sponsorship

3. OH&S

4. SWOT analysis

تهیه تکافت یا SWOT روشی تحلیلی است که در آن نقاط قوت، ضعف،

فرصت‌ها و تهدیدها دسته‌بندی و سپس تحلیل می‌شود.

برای برقراری هر رابطه‌ای میان مدرسه و صنعت، داشتن دستورالعمل ارزشمند است، زیرا مسئولیت‌ها و انتظارات را شفاف می‌کند. این دستورالعمل را باید نمایندگان از مدرسه و صنعت به صورت مشترک تهیه کنند